

ความเห็นส่วนต้น
ของ นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓/๒๕๖๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม หรือไม่

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม หรือไม่

ก่อนที่จะพิจารณาประเด็นตามคำร้องนี้มีข้อต้องพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า การเลือกตั้ง เป็นสิทธิหรือหน้าที่ เนื่องจาก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ (๗) บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือลงประชามติอย่างอิสระโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ ส่วนมาตรา ๕๕ เป็นบทบัญญัติกี่วกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาในด้านของสิทธิ การลงคะแนนเสียง เลือกตั้งหรือการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นประโยชน์ที่กฎหมายรับรองคุ้มครองให้ การลงคะแนนเสียง เลือกตั้งจึงเป็นสิทธิ พิจารณาทางด้านหน้าที่เป็นกรณีที่บุคคลจำต้องกระทำการหรือด้วยกระทำการ อย่างใดอย่างหนึ่ง หากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีกฎหมายบังคับไว้การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ก็มีสภาพเป็นหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนั้น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือการไปใช้สิทธิเลือกตั้งจึงเป็น หน้าที่สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๙ รัฐสภา ส่วนที่ ๒ สถาบันราษฎร โดยมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง วรรคสาม เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการจำกัดสิทธิของผู้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยมิได้แจ้งเหตุอันสมควร ส่วนร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการถูกจำกัดสิทธิของผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยมิได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรัฐมนตรี บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วแต่เหตุนั้น มิใช่เหตุผลอันสมควร ผู้นั้นต้องถูกจำกัดสิทธิ ดังต่อไปนี้ (๔) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการเมือง และข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา (๕) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การใช้สิทธิเลือกตั้งของชนชาวไทยเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด การเลือกตั้งเป็นการแสดงเจตจำนงทางการเมืองของประชาชนเพื่อให้ผู้แทนที่ตนเลือกเข้าไปใช้อำนาจซึ่งได้ระบุไว้ในบทบัญญัติ แต่หากไม่ได้กำหนดมาตรการที่เป็นสภาพบังคับสำหรับผู้ที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เช่น สภาพบังคับทางการเมืองในการตัดสิทธิเลือกตั้ง เป็นต้น ดังนั้น การถูกตัดสิทธิเลือกตั้งมิผลเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยมิได้แจ้งเหตุอันสมควรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจถูกจำกัดสิทธิบางประการตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงมีข้อต้องพิจารณาว่าการจำกัดสิทธิมิให้ดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) นั้น เป็นการจำกัดสิทธิเกินขอบเขตหรือไม่

การถูกจำกัดสิทธิในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) นั้น เป็นดำเนินการที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำเนินการเมืองทางด้านต่าง ๆ เช่น ด้านนโยบาย ด้านกฎหมาย เป็นต้น การจำกัดสิทธิกรณีเป็นผลสืบเนื่องมาจากกรณีไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุผล

อันสมควรและเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพที่มีเหตุมาจากการไม่ทำหน้าที่ของปวงชนชาวไทยซึ่งเป็นหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองคุ้มครองสิทธิเลือกตั้งให้แก่ประชาชนซึ่งประชาชนต้องผูกพันต่อหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติควบคู่ไปในขณะเดียวกันด้วย และผู้ถือสิทธิท้องมีหน้าที่จะใช้สิทธิในทางที่ไม่ขัดต่อประโยชน์ส่วนรวม รัฐธรรมนูญบังคับให้ใช้เสรีภาพของประชาชนให้กระทำได้โดยอิสระภายในการของกฎหมายและต้องไม่กระทำการต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น การใช้เสรีภาพไม่อาจบังคับให้ผู้อื่นกระทำการเพื่อรับเสรีภาพนั้นได้ หากว่าการใช้เสรีภาพนั้นมีผลมาจากการไม่ทำหน้าที่ของปวงชาวชาวไทยตามรัฐธรรมนูญในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ หรือกล่าวได้ว่าผู้ที่ประสงค์จะดำเนินการเมืองหรือดำเนินการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองควรที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งบุคคลที่จะมาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

เมื่อพิจารณาหลักการสำคัญในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพแล้ว เห็นว่ากฎหมายที่จะจำกัดสิทธิและเสรีภาพต้องมีลักษณะทั่วไป มีความชัดเจนและต้องมีความมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นหรือเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม และต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อหลักความได้สัดส่วน (Principle of Proportionality) ซึ่งหลักการดังกล่าวประกอบด้วย (๑) หลักความเหมาะสม เป็นมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม สามารถทำให้เกิดผลได้ในทางปฏิบัติ (๒) หลักความจำเป็น เป็นมาตรการที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของกฎหมายให้สำเร็จลุล่วง โดยมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุด (๓) มาตรการทางกฎหมายที่เกิดประโยชน์แก่ประชาชนหรือสังคมส่วนรวมมากกว่าความเสียหายที่เกิดกับเอกชน จึงเห็นได้ว่าการจำกัดสิทธิในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) นั้น เป็นมาตรการที่มีความชัดเจนเพื่อให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีผลกระทบต่อบุคคลบางส่วนเฉพาะผู้ที่ประสงค์จะดำเนินการตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) เท่านั้น การจำกัดสิทธิและเสรีภาพนี้เป็นไปเพื่อให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างทั่วถึงเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมกันตัดสินใจทางการเมือง ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ที่บุคคลที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจะได้รับ การออกแบบการดังกล่าวจึงเป็นไปพอสมควรแก่เหตุ นอกจากนั้น การจำกัดสิทธิในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เป็นการจำกัดสิทธิเพียงชั่วระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง หากผู้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ไปใช้สิทธิในครั้งต่อไปการจำกัดสิทธินี้

ย่อมถือสุคติ หลักการนี้ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มีช่องทางสมาชิกสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ จึงเห็นว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพดังกล่าวอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและเป็นไปเพื่อสนับสนุนให้การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ รัฐสภา ส่วนที่ ๒ สถาบันผู้แทนราษฎร โดยมาตรา ๘๕ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยใช้บัตรลงคะแนนโดยตรงและลับ ส่วนร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการอำนวยความสะดวกแก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุในการออกเสียงลงคะแนนโดยมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุในการออกเสียงลงคะแนน ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการอนุมายจัดให้มีการอำนวยความสะดวกสำหรับการออกเสียงลงคะแนนของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นพิเศษ หรือจัดให้มีการช่วยเหลือในการออกเสียงลงคะแนนภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ในการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องให้บุคคลนั้นได้ออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเองตามเจตนาของบุคคลนั้น เว้นแต่ลักษณะทางกายภาพทำให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งได้ ให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นผู้กระทำการแทนโดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ให้ถือเป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ

สิทธิเลือกตั้งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่เป็นหลักการของประชาธิปไตยที่ทุกคนมีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนและเป็นสิทธิมนุษยชนที่ทุกคนมีอยู่โดยเสมอภาคเท่าเที่ยวกันด้วยเหตุที่เป็นมนุษย์และไม่อาจพรางไปได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ บัญญัติให้บุคคลยื่น声明อกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเที่ยวกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเที่ยวกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ

ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคลหรือเหตุอื่นใดจะกระทำมิได้ มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขัดอุปสรรคหรือล่วงเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ในกรณีที่ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีเหตุขัดข้อง เช่น กายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือด้วยเหตุสูงอายุ ทำให้การลงทะเบียนเลือกตั้งไม่บรรลุผล รัฐต้องมีมาตรการอย่างใด ๆ เพื่อขัดปัญหาอุปสรรคและส่งเสริมให้บุคคลดังกล่าวใช้สิทธิได้ เช่นเดียวกับคนอื่น หรือเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้บุคคลดังกล่าวใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นได้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้อย่างทั่วถึง เมื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แล้วเห็นว่า มาตราดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน เป็นการคุ้มครองสิทธิของคนพิการ หรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุที่มีสิทธิเลือกตั้งแต่ไม่สามารถใช้สิทธินั้นได้เนื่องจากปัญหาและอุปสรรค และจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้ใช้สิทธิได้ เช่น ไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งได้ เป็นต้น รัฐต้องมีมาตรการใด ๆ เพื่อขัดปัญหาอุปสรรคดังกล่าว เช่น ใช้เทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ญาติพี่น้อง หรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งช่วยอำนวยความสะดวก เพื่อไม่ให้เสียสิทธิ เป็นการยกเว้นโดยให้ถือว่าเป็นการออกเสียงโดยตรงและโดยลับ ซึ่งหากมิได้รับความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกใด ๆ แล้ว บุคคลดังกล่าวจะต้องเสียสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่ รัฐธรรมนูญบังคับ ให้ความคุ้มครอง การกำหนดข้อยกเว้นเป็นไปเพื่อความเสมอภาคและมิให้เสียสิทธิ

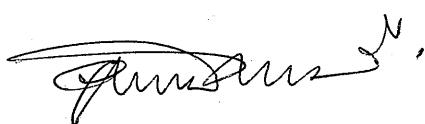
การอำนวยความสะดวกเพื่อคุ้มครองสิทธิคนพิการนี้ มีการกำหนดไว้ในอนุสัญญา ว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (CRPD) ที่มีหลักการทั่วไปในการเคารพศักดิ์ศรีที่มีมาแต่เกิด การไม่เลือกปฏิบัติ การเท่าเทียมกันของโอกาส ความสามารถในการเข้าถึง โดยข้อ ๒๕ การมีส่วนร่วมทางการเมือง และเรื่องสาธารณะ กำหนดให้รัฐภาคีประกันสิทธิทางการเมืองของคนพิการและการอุปโภคสิทธิ ดังกล่าวบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น และให้ดำเนินการ (๓) รับรองให้คนพิการมีเสรีภาพ ในการแสดงเจตนาณณ์ในฐานะเป็นผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และเพื่อการนี้อนุญาตให้บุคคลที่คนพิการ เลือกเองช่วยเหลือในการลงทะเบียนลงคะแนนเสียงหากจำเป็นและตามที่คนพิการร้องขอ และเมื่อพิจารณาการให้ความคุ้มครองสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนของต่างประเทศแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญฝรั่งเศส ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๕๘๙ มาตรา ๓ กำหนดให้การออกเสียงเลือกตั้งอาจกระทำโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่การเลือกตั้งจะต้องเป็นการเลือกตั้งทั่วไป เท่าเทียมกัน และลับ และกฎหมายเลือกตั้งมาตรา ๕๖ ส่วนรัฐบัญญัติ บัญญัติให้การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

จะต้องกระทำโดยลับ ซึ่งคำว่าเท่าเทียมกันนี้มีความหมายว่าผู้มีสิทธิออกเสียงแต่ละคนมีสิทธิออกเสียงโดยเสมอภาคกัน หากผู้ออกเสียงลงคะแนนเป็นผู้พิการที่มิใช่บุคคล ไร้ความสามารถที่กฏหมายกำหนดแล้วย่อมมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการให้ถือเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึง การใช้สิทธิเลือกตั้งได้ด้วยเพื่อความเท่าเทียมกัน ในส่วนสิทธิของผู้พิการที่จะขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมการเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งช่วยทำเครื่องหมายลงในกระดาษที่เลือกตั้งแทนผู้พิการ หรือให้บุคคลที่ผู้พิการยินยอมเข้าไปช่วยกันบัตรในหน่วยเลือกตั้งได้ เช่น ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส อังกฤษ แคนาดา ชิลี เปรู สหรัฐอเมริกา ปานามา นิวซีแลนด์ กานา เคนยา อิรัก จีน ญี่ปุ่น เนปาล พลิปปินส์ มาเลเซีย อินเดีย เป็นต้น นอกจากนี้รูปแบบ การลงคะแนนเสียงที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุที่ใช้ในต่างประเทศ เช่น การเลือกตั้งทางไปรษณีย์ ใช้ในประเทศสหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา การออกเสียงลงคะแนนแบบอิเล็กทรอนิกส์ ใช้ในประเทศออสเตรเลีย เบลเยียม ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์ อินเดีย ญี่ปุ่น การลงคะแนนทางอินเทอร์เน็ตใช้ในประเทศอสโตรเจเนีย แคนาดา สวิสเซอร์แลนด์ เป็นต้น สำหรับกฎหมายของไทยที่มีหลักการในการอำนวยความสะดวกในกรณี ดังกล่าว เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ และระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๔๔

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า บทยกเว้นตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง นั้น กระทบต่อวิธีการออกเสียงลงคะแนน โดยตรงและลับหรือไม่ เนื่องจาก การอำนวยความสะดวกแก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุในการออกเสียงลงคะแนนด้วยการให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นผู้กระทำการแทนโดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ โดยให้ถือเป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับนั้น มีความมุ่งหมายในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ เพื่อให้ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงได้อย่างเสมอภาค การมีผู้กระทำการแทนผู้ออกเสียงลงคะแนนย่อมกระทบต่อการใช้วิธีการลงคะแนนโดยตรงและลับที่ผู้กระทำการแทนสามารถล่วงรู้ว่าบุคคลที่ตนทำการแทนออกเสียงลงคะแนนให้แก่ผู้ใด แต่หากมิให้มีผู้กระทำการแทนดำเนินการแทนแล้วย่อมมีผลให้คนพิการ

หรือทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุเหล่านี้น้ำเสียสิทธิและยังเป็นการจำกัดสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนทำให้การออกเสียงลงคะแนนไม่ทั่วถึงและไม่เสมอภาคอีกด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติต้องออกมาตรการทางกฎหมาย เนื่องจากเพื่อจัดระเบียบในการใช้สิทธิและเสรีภาพไม่ให้กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นหรือ เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของมหานน อีกทั้งต้องเป็นมาตรการที่จำเป็นแก่การดำเนินการเพื่อให้กฎหมายนั้นสำเร็จและกระทบกระทั่งต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้น้อยที่สุดและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักความได้ดั้งส่วน (Principle of Proportionality) เมื่อพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุ ที่จะมีผลทำให้การออกเสียงลงคะแนนไม่ใช่วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับแล้ว เห็นว่า มีผลกระทบน้อยที่สุดแต่เป็นมาตรการที่ทำให้การออกเสียงลงคะแนนเป็นไปอย่างทั่วถึง เสมอภาคและ เป็นผลดีต่อประเทศชาติโดยรวม จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิในการออกเสียง ลงคะแนนของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ ที่เป็นมาตรการที่ฝ่ายนิติบัญญัติมุ่งหมายให้ การลงคะแนนเสียงเป็นไปอย่างทั่วถึงและเสมอภาคและกระทบกระทั่งต่อสิทธิกลุ่มนบุคคลดังกล่าว น้อยที่สุดและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถใช้สิทธิลงคะแนนได้ ย่อมไม่เป็นการส่งเสริมให้บุคคลไปใช้สิทธิเลือกตั้งและทำหน้าที่ของชนชาวไทยตามที่รัฐธรรมนูญ กำหนดได้ แม้ว่าการอำนวยความสะดวกแก่บุคคลดังกล่าวจะกระทบกระทั่งต่อวิธีการออกเสียง ลงคะแนนโดยตรงและลับบ้างก็ตาม แต่ก็เป็นมาตรการที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม และยังสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการอีกด้วย ส่วนคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕/๒๕๔๕ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ในประเด็นที่ทำให้การลงคะแนนเลือกตั้งไม่เป็นการ ลงคะแนนโดยลับนั้น เป็นกรณีของรูปแบบการจัดคูหาเลือกตั้งที่ผู้เลือกตั้งหันหลังให้กรรมการประจำ หน่วยเลือกตั้งซึ่งทำให้ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง บุคคลภายนอกและกรรมการการเลือกตั้งที่มีผู้แทน ของพรรคร่วมมือที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีส่วนได้เสียในเขตเลือกตั้งนั้นรวมอยู่ด้วย สามารถมองเห็น การลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ การจัดคูหาลักษณะดังกล่าวจึงไม่เป็นการลงคะแนนโดยลับ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม จึงเป็นคณะกรรมการ กำหนดให้การอำนวยความสะดวกให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุออกเสียงลงคะแนนได้ กับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุออกเสียงลงคะแนนได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ถูกการค่าครองธรรมนูญ